

Yazamamak Gibisi Yok

— sedanur-yuks · 20 Mayıs 2010

Yazamamak gibisi yok... Sayfaya dakikalarca bakmak, ama tek kelime yazamamak gibisi yok...

Önceleri kendini o kadar dolu hissedersin ki, sebep olarak bunu gösterirsin... Fazla konum var, düşünmeliyim dersin ve başlarsın beklemeye...

Sonra kendini, kendine düşünecek bir şeyler ararken bulursun... Ve bir tabu daha yıkılıverir oracıkta... Kendini dolu dolu hissetmen, sadece bir hurafe olur gider...

İşin aslı ise;

Boşluğunla bir başına kalırsın... Hani hep derim ya, gözlerim dolu dolu olur diye, olmaz bu sefer...

Yüzünde kendine acıyan bir ifade... İçinde huzursuzca kıpırdanan bir benlik... Kaosun ortasına düşmemeye çalışan ama tam ucunda denge savaşı veren bir varlık...

Uzun zaman önce dolmaya başlayan ve taşmaya ramak kala boşluğun kucığına atılan bir bardak...

Tuz buz düşüncelerin içinde kalan yara bere dolu bir çocuk... Yitip gitmenin korkusunda geriye bir şeyler bırakmaya çalışan bir adam... Yürek yarasını bastırmaya, başını dik tutmaya çalışan bir kadın...

Heyhat yazamamak nelere gebe... ne sancılara sebep...